

Република Србија
УПРАВНИ СУД
13 У.5543/10 (2008)
11.06.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Невене Милојчић, чланова већа, са судијским помоћником Вукицом Латиновић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., улица ... број ..., чији је пуномоћник Љиљана Вушковић, адвокат из Београда, улица Косовска број 34, против решења Управног одбора Фармацеутске коморе Србије у Београду бр.67 од 15.09.2008.године, у предмету уписа у именик чланова Фармацеутске коморе Србије, у нејавној седници већа одржаној дана 11.06.2010.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена против решења Огранка Коморе Београд бр.18 од 5.05.2008.године, којим је одбијен захтев тужиље за обавезан упис у именик чланова Фармацеутске коморе Србије у Београду, јер не испуњава законом прописане услове.

Тужиља у тужби коју је поднела Врховном суду Србије дана

16.10.2008.године под Посл.бр.У.6903/08, оспорава законитост решења туженог из свих законом предвиђених разлога. Наводи да тужени није оценио наводе жалбе, чиме су повређена правила поступка из члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку. Наиме, није оцењен њен навод да је тужиља већ уписана у именик чланова Фармацеутске коморе и да није било разлога да се поново одлучује о праву на упис, а тужиља је од дипломирања 14.06.1995.године непрекидно обављала послове дипломираног фармацеута радом у апотеци и од 3.04.2002.године је регистровала своју приватну апотеку, као и да су сви дипломирани фармацеути полагали стручни испит пред једном комисијом и по истом програму. Истиче да је тужени орган на погрешно утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право јер из одредбе члана 166. Закона о здравственој заштити, несумњиво произлази да дипломирани фармацеути медицински биохемичари, могу обављати здравствену делатност, па је погрешно одбијен њен захтев за упис у именик чланова фармацеутске коморе с позивом на члан 167. наведеног закона. Даље наводи и да је тужени прекорачио границе овлашћења када није признао уверење о положеном стручном испиту од 1.07.1996.године. Предложила је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Управном суду су дана 01.01.2010.године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова, у којима до 31.12.2009.године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, сагласно члану 29. став 1. истог закона.

По оцени навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Правилно је, по оцени суда, тужени орган оспореним решењем одбио жалбу тужиље, налазећи да је првостепени орган правилно поступио када је одбио

захтев тужиље за упис у именик чланова Фармацеутске коморе Србије, за коју одлуку је дао разлоге које као довољне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Наиме, одредбом члана 4. став 1. Закона о коморама здравствених радника („Службени гласник РС“ бр.107/05) је прописано да чланство у комори је обавезно за све докторе медицине, докторе стоматологије, дипломиране фармацеуте, дипломиране фармацеуте медицинске биохемије, дипломиране фармацеуте специјалне медицинске биохемије и докторе медицине специјалисте клиничке биохемије, медицинске сестре и здравствене техничаре, који као професију у Републици Србији обављају послове здравствене делатности у здравственим установама и у другим облицима здравствене службе. У члану 6. став 3. истог закона је прописано да чланови Фармацеутске коморе Србије јесу дипломирани фармацеути који као професију у Републици Србији обављају послове фармацеута у здравственим установама и приватној пракси, односно код другог послодавца из члана 4. став 2. овог закона, а у ставу 4. истог члана овог закона је прописано да чланови Коморе биохемичара Србије јесу дипломирани фармацеути медицинске биохемије, дипломирани фармацеути специјалисти медицинске биохемије и доктори медицине специјалисти клиничке биохемије, који као професију у Републици Србији обављају послове биохемије у здравственим установама и примарној пракси, односно код другог послодавца из члана 4. став 2. овог закона. У члану 167. став 1. Закона о здравственој заштити („Службени гласник РС“ бр.107/05) је прописано да чланство у комори је обавезно за здравствене раднике из члана 166. овог закона, који као професију обављају здравствену делатност, а у члану 166. тачка 1. наведеног закона је прописано да здравствени радник, у зависности од степена стручне спреме јесте доктор медицине, доктор стоматологије, дипломирани фармацеут и дипломирани фармацеут медицински биохемичар, са завршеним одговарајућим факултетом здравствене струке.

Из списка предмета произлази да је дана 14.06.1995.године тужиља завршила студије на фармацеутском факултету у Београду и стекла стручни назив-дипломирани фармацеут-медицински биохемичар и да је са истим стручним називом положила и стручни испит дана 1.07.1996.године.

Како је неспорно да тужиља поседује диплому дипломираног фармацеута

медицинске биохемије, то и по оцени овог суда, у конкретном случају нису испуњени услови за упис тужиле у именик чланова Фармацеутске коморе Србије.

Суд је оценио наводе тужиле али налази да исти не доводе у сумњу законитост оспореног решења, те да је тужени орган на правилно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, без повреда правила поступка и за одлуку је дао разлоге које као довољне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“ бр.46/96), која се примењује на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр.111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 11.06.2010.године, 13- У. 5543/10 (2008)

Записничар
Вукица Латиновић, с.р.

Председник већ-судија
Обрад Андрић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

А.Ј.